

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Magnanimitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

JOANNIS PIERII VALERII
BELLUNENSIS HIEROGLYPHICA,

Seu,

DE SACRIS ÆGYPTIORUM,
ALIARUMQUE GENTIUM LITERIS
COMMENTARII,

LIBER I.

DE IIS, QUÆ PER LEONEM SIGNIFICANTUR,

Ex Sacris Ægyptiorum literis.

AD COSMUM MEDICEM, FLORENTINORUM
DUCEM.

CAPUT PRIMUM.

Multa quidem sunt, quæ de Leone tam Philosophi, quam Historici, nec non Aruspices differuere: sed neque veriora, neque admiranda magis ab eorum ullo, quam ab Ægyptiis sacerdotibus & observata, & posteritati commendata sunt: ea scilicet extant, quæ viri illi, totius (ausim dicere) arcanorum naturæ conscii, super animalium ingeniis maxime omnium diligenter exploraverunt. Eam vero esse in Leone præstantiam norunt omnes, ut, vel singula ejus membra, non eorum tantum sacerdotum inventione, sed & gentium, ætatumque pene omnium consensu, mystici alicujus significati argumentum præbuerint. Tot sunt veterum monumenta, in quibus Leonina facies, variis hieroglyphicis expressa, nunc magnanimitatem, nunc animi corporisque vires, nunc Solem & terram, nunc natorum erga parentes obsequium, nunc animi domitorem significat; aliis De magnanimitate Leonis. mox picturis amoris petulantiam, Oratoris facultatis partem, vigilantiam, custodiam, terrificum hominem, dominatorem, Nili incrementum, clementiam, vindictam, & pleraque alia commo-
strat. Nulla tamen naturæ vi admirabilior esse judicatur, quam ipsa, qua egregie pollet, magnanimitate. Ab ea igitur primum omnium ordiemur, quam Ægyptii sacerdotes ea de causa per Leonem pictum intelligi volebant, quod inter quadrupedes nullum aliud animal præstare magis animo exploratum habuere. Eam præterea Leonis esse imaginem, ut magni & generosi animi simulacrum præ se ferat, ut in Physiognomorum observationibus invenitur. Caput enim magnum habet, pupillas ignitas, faciem obrotundam, & ad radiorum similitudinem juba undecumque diffusas, quibus colla armosque vestiat. Id enim Leonum genus animosius esse theatra Romana sæpius ostendere. Atque hæc quidem quo diffusa magis, vulnere, eo magis contemptum indicant. Eos Homerus *ἰγυαίεσσιν* appellat, de quibus dicitur: *Leontem non terreat larvis, neque à subula excipi.* Quare Diogenes, cum apud Xeniam serviret, amicis volentibus eum redimere, negavit velle se: *An nescis, Diogenes, cum apud Xeniam serviret, à quibus aluntur, sed aliores potius servire Leonibus?* Pari magnanimitate Antigonus Demetrii filius, cum urgentibus hostibus olim retrocedere cogeretur, negabat se fugere.

A

2 fugere, sed utilitatem a tergo sitam persequi. Hujusmodi vero faciem horride jubatam in morem hi-
 stricis irritatae aspicias in Antonini numo: qualesque illi sunt, quos throno Solis Aegyptii subjecere,
 affinitatem demonstrantes, quam cum ipso Deo jubarum imitatione habere viderentur. Nam dege-
 nerer, ac perinde pavidiore illi omnino sunt, qui crispioribus brevioribusque sunt jubaribus. Neque aliud
 sibi vult divina lectio, cum Dei populum sicut catulum Leonis exurgere, & sicut Leonem exilire scri-
 bit. Quanta enim illa sunt indicia magni animi, cum quis crucem suam tollit, & Christum sequitur,
 cum Principum furias contemnit, cum ferocia, saevaque verbera aspernatur, cum casus denique gla-
 diis, bidentis instar, nullam neque murmure, neque querimonia consternationem ostendit, cum vi-
 ctio seculi terrore, spretoque corporis poenis, igni, bestiis, tortoribusque traditur? despicit enim &
 contemnit omnia, quae sunt in potestate mortalium, & imitatur eum, qui Leo de tribu Juda nuncupa-
 tur. Atque hic demum ille homo est impavidus, qualem dari sibi Democritus postulabat ad summi
 boni specimen, qui scilicet animum a terrore liberasset.

Antonini numisma.

Num. 23. 24

Apo. 5. 5.

ANIMI CORPORISQUE VIRES. CAP. II.

A Junt vero Admetum Leonem & Aprum junxisse, ex quo illum animi corporisque vires copulasse intellegendum est. Per Leonem enim animi vim, per Aprum, ut suo loco dictum invenies, robor corporis interpretantur. Addunt, eum eodem argumento Apollini atque Herculi acceptissimum fuisse, quos inedia sapientia & ingenitae cujusdam virtutis indole sibi conciliaasset.

a Pugnace, Quinetiam Poetae feroces in bello viros moliontas vocare fremere, care consueverunt.

ROBUR. CAP. III.

E St & illud hieroglyphicum, per anteriora Leonis robor significare; propterea quod in eo animali membra illa robustiora sunt: ab excellenti enim vi quadam uniuscujusque rei significata sua Aegyptii desumebant. Expresit robor hoc Lucretius Carus, cum ita scripsit:

Principio genus aere Leonum saeva que secla Tutata est Virtus.

Neque alia de causa Leonem caelo adscriptum multi prodidere, nisi quod Sol eo tempore, quo signum id permeat, maxime sit validus atque robustus: moxque degeneret in posteriora declinans. Quia vero, ut Pausanias ait, decet bellatorem hominem in conflictu adversus hostem, omni posthabita mansuetudine atque clementia, saevire: Lacedaemonii Martem *Ζυρεται* appellaverunt, eoque spectare Homericum illud quod ait de Achille dictum, *λεων δ' ως αγγελ* *οιδεν*. Cujusmodi signum in Simandii Aegyptiorum regis nominatissimi sepulchro spectari solitum auctores tradunt, quem Leonis specie figuratum hostes in fugam vertere vidisses: ut ex eo & animus & robor & vigilantiam Regis perspicere liceret. Videre vero est in Nervae Trajani numo fortitudinem hanc ita figuratam, ut clava leonino insideat capiti, per clavam, fortitudinem significari dictum est in Roboris commentario; per caput vero leoninum, animi generositatem interpretatur: utroque enim opus est, qui Ducis invicti nomen affectet sibi vindicare. Quod vero pertinet ad Leonis robor, tradunt auctores Hyllum Herculis filium, eo quod viribus praestaret, Leonem Cytheronium cognominatum, quem cum Euchenus Arcas interfecisset, Rex a Megarensibus salutatus est, apud quos oraculum erat, eum sibi adfiscendum, qui Leonem interfecisset. Quod simile fuit Diocletiani factum, qui tunc se ad rerum summam perventurum acceperat ab oraculis quum primum Aprum interemisset: ob idque cum plurimos confecisset Apros, queri per jocum solebat, se quotidie Apros interficere, nunquam autem Imperatorem declaratum iri, donec virum nomine Aprum jugulasset. In numo quodam pulcherrimo C. PUBLICII Q. F. cernere est fortitudinis simulachrum, quod Leonem suffocat clava a pedibus strata,

tes ut Leo-

nes, pugnans, fremitus.

b Praesertim caput & pectus. ibid.

Plin. lib. 8. cap. 36.

Traiani numisma.

C. Publicii Q. F. nu. m. n. a.